

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

Ἡ ἀνέλπιστος λύσις

Ἡ παραμάννα. — Ἄ! τρομάρα μου! Καλέ, τί ἔγινε; πῶς ἔφυγε ἀπ' ἐδῶ;

Ἡ μητέρα. — Βέβαια! Βαρέθηκε πλέον νὰ σέ περιμένῃ νὰ τελειώσῃ τῆς κουβέντες μὲ τὸν ἐξάδελφό σου, καὶ ἔξεκίνησε μόναχο του γιὰ τὸ σπῆτι! . . .

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς τὰ παράστημα.

Ἐύλα ἄλλοτε ποικίλα ἔκοπτον διὰ σταυρούς,
 Τώρα δίδουν καὶ εἰς ξύλα τοὺς σταυροὺς τοὺς ἀργυροῦς!

Εἰς τοὺς βουλευτὰς

Ἄν τοὺς εἶχα ὅλους βώδια, ὄργονα εἰς μίαν ἡμέρα
 Τὴν Ἑλλάδα πέρα - πέρα.

ΣΟΦ. ΚΑΡΥΔΗΣ